

jinski občinski zastop, razna druga društva in korporacije izrazile so svoje sožalje okr. glavarstvu.

Mnogo mrogo res smo zgubili z preblagim prestolonaslednikom a silno veljko nam je pa Bog še pustil v našem prevzvišenem vladarju Franu Jožefu I. kojega naj Večui Oče tolači in ohrani še mnogo mnogo let na staroslavnemu habsburškem prestolu zdravega in krepkega v blagor in srečo ljubljene Avstrije! —mn—

Iz Ljubljane. — Smrt cesarjevičeva zbudila je tudi med slovenskim svetom, po vsih slovenskih pokrajinah posebno zato tolike bridkosti, žalosti in milovanja, ker je nastopila tako nepričakovana, ker je bil način smrti toliko žalosten, vso to žalost pa je povekšala in z bridkostjo navdala ljubezen do cesarja in skrb za njegovo zdravje. Žalovanje pa je po unanje izraževal vsak kraj po svoje, po svojem menenju prosto tudi vsaka oseba. Nekateri zastopi, oblastva, nekatere osebe kazale so svoje žalovanje z razobešenimi črnimi zastavami, nekateri z zvonjenjem, brale in pele so se maše in izrekoma je v cerkvi, doma veliko molilo naše pobožno slovensko ljudstvo. V Ljubljani bilo je razobešenih veliko črnih zastav tako, da je vsakdo tudi unanjih znamenj žalovanja vidil dosti, na dan pogreba zvonilo je po vsih cerkvah, v petek po pogrebu pel je prevzvišeni gospod knezoškof v stolni cerkvi slovesno črno mašo; v nedeljo potem pa so se maševale v enak namen maše po vsi deželi. Globoko pa moramo obžalovati pri ti priliki, od neke strani sproženo in gojeno hujskanje proti višji duhovski osebi, katera ni razobesila črne zastave. Kot posledica takega hujskanja pokazali so se takoj izgredivi pobijanje oken, onesnaženje hiše, samo take reči, ki skrunijo čast Ljubljane in končno padajo nazaj na narod, iz čegar srede prihajajo. — To delo bilo je delo za naše nasprotnike, „N. Fr. Pr.“, graška „Tagespost“ in vsi drugi taki domači in inostranski časniki padli so hlastno po teh v tem žalostnoresnem času zelo neprimernim dogodbam. Po takem za grdenje domače naše dežele namenjenem blatu segal, je nekda le „Tagblatt“ in njegovi pristaši!

— Na rakvi cesarjevičevi položenih je bilo 835 vencev, izključno krasnih in večinoma velikanskih vencev. Med temi venci bil je tudi oni Kranjske dežele, katerega je deželni odbor naročil, preskrbel pa državni poslanec, prevzvišeni gospod grof Hohenwart.

— Gospod deželni predsednik baron Winkler vdeležil se je z deželnim glavarjem vred pogrebne slovesnosti na Dunaji, vrnil se je minuli četrtek v Ljubljano in je bil v petek pri črni maši za cesarjeviča v škofijski stolni cerkvi.

— Namestilna volitev v državni zbor v volilnem okraju mariborskem na mesto odstopivšega Ausserer-ja, vršila se bode dne 24. marca. Kakor se čuje, je izvolitev nemškega liberalca nedvomljiva, a vendar bi bilo napačno, ne postaviti konservativno slovenskega kandidata.

— Sokolski dom v Ljubljani za čegar zgradbo je rodoljub g. Gorup posodil 30,000 gl., ima se graditi po načrtu deželnega inženirja Hrasky-a. V ta namen naberajo se prostovoljni doneski. — Kolikor se spominjamo, imel je „Narodni dom“ v Ljubljani od prvega začetka namen, vsa narodna društva združiti v svojih prostorih. Z zgradbo posebnega sokolskega doma, odpade glavni del namena narodnega doma, kar sicer po eni strani olajšava zgradbo takega poslopja, v obče pa vendar kaže napako drobljenja naših denarnih sil. — Na to temeljno napako opozarjati štejejo, si v svojo časnikarsko dolžnost.

— Gospod Franc Kutnar, sodniški svetovalec z Gospiča, je kakor smo čitali v domačih listih, v bolnici dunajski. — O tem našem rojaku piše nam sošolec njegov z Dunaja: Zvedil sem iz časnikov, da se je prišel sošolec moj Kutnar na Dunaj, da je ostal v gostilni pri „Rudečem petelinu“ na Landstrasi ter da so ga od tod odvedli v bolnico, ker se je kazal na umu bolnega. Pozvedavam in zvem, da je v veliki Alcerski bolnici na oddelku profesor Majnert-a, III dvorišče, stopnice 23. št. 67. na oddelku za plačujoče bolnike na čutnicah. Poiščem ga tam minuli ponedeljek večer krog 1/26 ure v družbi slovenskega vseučilišnika zdravniškega. V mali sobi z enim oknom in dvema posteljama, bilo je že temno in še le ko se je donesla luč, vidim, da je pri oknu postavljena postelja prazna, v postelji tik vhoda pa je ležal bolnik z očali, katerega nagovorim za rojaka Kutnarja. Ta odgovarja slovensko z hrvatskim naglašanjem, da me ne pozna, ko se mu imenujem, pač sprevidi, da sim stari znanec njegov, vendar pa trdi, da bi me na ulici ne bil spoznal, ker sim postal mnogo bolj jak kakor sim bil pred leti. Videla sva se namreč v teku zadnjih 25 let samo enkrat in to leta 1877 v Ljubljani. Prašal sim ga kaj mu je, na kar odgovori, da ga bole noge, da težko hodi, in da mu je sekcijski načelnik za pravosodje v Zagrebu svetoval, poprašati zdravnike dunajske za svet ter mu v ta namen dovolil dva mesečni dopust. — V daljnem razgovoru pove mi, da dopolni o kresu svojih 25 službenih let, da je ostal neoženjen, sedaj star 52 let, in da ga prestavijo, ako se ozdravi, bližje Zagreba, ker ima v oddaljenem gorskem Gospiču 8 ur do železniške postaje Ogulin. Jesti sme, kar mu drago, piti pa samo izvrstno dunajsko v o d o. — Govorila sva krog pol ure tudi o prejšnjih časih, pa ni je izrekel besede, iz katere bi se dalo sklepati na umobolnost. Potrdil pa je sam, da je bolan, to da ni si bil svest, da postane gotovo še sposoben za službovanje. Sošolce bolnikove znajo zanimati te vesti, ker govore za ozdravljivost bolnikovo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Po minulem tednu nesreče in žalosti nastopili so zopet dnevi ojačenja in delovanja. Prehod iz žalovanja k delu, posredovale so ljube oče-

tovske besede cesarjeve. — Vse milovalo je cesarja, pa cesar opozoril je v svojem odgovoru dr. Smolku, da ni sam, da ni zapuščen, temveč, da mu je v najbitkejših urah hila zvestva tovaršica soproga njegova cesarica Elizabeta. V resnici cesar za ves čas svojega vladanja nikomur še ni podelil toliko krasnega odlikovanja, kakoršnp je srčna pohvala pri tej priliki izrečena cesarici.

V državnem zboru nadaljeval se je med tem dnevi red zastal v prvi seji nesrečnega dne 30. januarja.

V ponedeljek dopoldne podal se je cesar s cesarico v Budapest, kjer jima je bil pripravljen izreden sprejem.

Včeraj pričelo se je zopet tudi meritorično zborovanje ogerskega državnega zbora, kjer se bode nadaljevala razprava o novem vojnem zakonu.

Dunajski mestni odbor je imel minuli teden zopet viharo sejo, pokazalo se je, da je bila v seji opozicija samo za 2 glavi manjega števila, kakor judovsko-liberalna večina.

V državnem zboru delujejo od 9. t. m. sim izrekoma odseki bolj marljivo. Ta teden zgotovi budgetni odsek svoje razprave o državnem proračunu. Tudi davkovski odsek in pa pododsek za hišni davek, zborujeta skoraj dan za dnevom.

V budgetnem odseku predlagal je poslanec dr. Tonkli resolucijo v pospeševanje zgradbe dolenske železnice in pa je tudi podregal vlado, da odstrani zadnje zapreke pri zgradbi Kamniške železnice. Minister odgovarjal je povoljno, izrekoma glede kamniške železnice, resolucija glede dolenske železnice bode se odstopila železniškemu odseku.

Budgetna razprava v državnem zboru ne more se pričeti pred zadnjem tednom tega mesca.

Nemška. — Pruski deželni zbor sprejel je z vsemi glasovi, proti 10 pristaši stranke Richterjeve, povišauje kraljevske dotacije za 3½ milijonov mark.

Borba zoper „dinastijo“ Bismarkovo se nadaljuje. Najpred prinesel je minuli teden angleški list dalje članek z naslovom „Dinastija Bismarkova“, v katerem se na drobno popisuje, prizadevanje kneza Bismarka, ki je imel za čas vladanja cesarja Viljema I. dejansko v rokah vso oblast, in jo ima tako tudi pod sedanjem cesarjem, prizadevanje, da se ta oblast polagoma prenese na njegovega starejšega sina Herberta. To prizadevanje preprečilo je najpred 99dnevno vladanje cesarja Friderika.

Izrekoma bila je znana nasprotnica Bismarkova prejšnja cesarica Viktorija. Sedaj pa se vedno bolj in bolj kaže nasprotje med verskem menenjem cesarjevim in Bismarkovem, in nasprotja med pastorji Stöcker in Witte, porabljajo stranke v to, da bi se nasprotje med cesarjem in Bismarkom povejšalo. Bismark sam rojen leta 1815. pravi o sebi, da pred letom 1890 ne bode umrl, da pa tudi leta 1894 ne bode preživel, toraj sedaj polagom skrbi, da vpelje sina Herberta v vse ona poslo-

vanje, katero je do sedaj združeno v njegovih rokah. Posebno spretnega pa se mladi Bismark ni skazal, izrekoma ne za čas zadnjega bivanja Nemškega cesarja na Dunaji.

Laška. — Minuli teden bil je Rim skoraj v vednem nemiru. Delavci kličejo po kruhu, po delu. Po več tisoč zbranih delavcev prehaja se po mestu, pobija okna, razložbe prodajalnic, svetilnice in vse kar jim pride pod roke. — Vsled tega je nastel toliki strah, da imajo trgovci in obrtniki zapate prodajalnice, premožnejši ljudje zapuščajo mesto in ne da se presoditi kaj še nastane iz taci izgrediv. Vojaštvo in policija storili so poslednjič konec razsajanju. Ministerski predsednik odstavil je policijskega nadzornika in tako je tudi po ulicah nastal zopet red.

Najnovejše vesti.

Z Dunaja. Včeraj nadaljevala se je razprava o zakonu zarad skladišč (Lagerhäuser). Pri seji navzoči so bili vsi ministri in prvič imelo je zborovanje zopet svoje navadno lice.

Davkovski odsek zavrgel je v svoji seji ponedeljek večer soglasno vladini predlog glede poravnave zemljiškega davka. V letih 1881. in 1882. vpeljal se je namreč zemljiški davek na podlagi nove vcenitve, med tem rešili so se (reklamacije) pritožbo zoper vcenitev in leta 1883 je bila davku že podlaga cenitev pripravljena po vspehih reklamacij.

Vspreh reklamacij bil je deloma znižanje davka, deloma pa je centralna komisija tudi cele dežele ali kose dežel zvikšala. — Pri Kranjski kaže se na priliko, da je za dve leti 1881 in 1882 v primeri z davkam za leto 1883 premalo plačala za okroglih 16,000 gl. — Gorenje avstrijska za 99,000 gl. vse dežele skupaj pa za 1,500.000 gl. povračila onim pa, ki so preveč plačali, pa so neznatna. V ta namen sestavili so se za poskušnje računi za eno davkovsko občino vsakega davkovskega okraja, in ti računi kažejo, da bi se na Kranjskem n. p. imelo povrniti vsim posestnikom ene občine — okraja skupaj: — gl. 92 kr. — vsem posestnikom ene občine kranjskega okraja skupaj — 8 k. tako ene občine krškega okraja 2 kr. Vse povračilo za 30 občin vsaka z družega davkovskega okraja na Kranjskem znašajo 125 gl. 26 kr. svota, katero pa bi posestniki ravno teh občin morali povrniti, pa znašajo 267 gl. 15 kr.

Ker ostane toraj jedro postave to, da bi morali oni posestniki, ki so že tako dobili višji davek, — morali za one dve leti doplačati še 1½ milijonov gl., kateri bi se pa večinoma potrosili za zračunanje teh zastankov, zavrgl je davkovski odsek ta predlog soglasno.

Ogerska. — V ponedeljek klicali so dijaki v Pešti med pričakovanjem cesarja Andrasy-u in Appony-u „Eljen“! pri prihodu Tisz-ovim pa: „Abzug Tisza“! „Kaj še ni odstopil Tisza“?